

Sygn. akt V CSK 112/07

POSTANOWIENIE

Dnia 31 maja 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z wniosku Gminy O.

przy uczestnictwie H. Z. zastępowanej przez kuratora A. S.

o zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 31 maja 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego

w O.

z dnia 25 października 2006 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Skarga kasacyjna, którą wniósł zawodowy pełnomocnik, pomijając okoliczność, że skierowana została przeciwko „wyrokowi” zamiast „postanowieniu”, nie spełnia istotnego wymagania procesowego, przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Brak w niej bowiem uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Wprawdzie autorka skargi kasacyjnej zawarła w jej treści stwierdzenie „wnoszę o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., wobec istnienia potrzeby eliminacji długotrwałej rozbieżności między faktycznym wykonywaniem uprawnień właścicielskich a formalnoprawnym stanem własności”, to jednak jest to tylko pozór wymagania określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Warunek zawarcia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie jest spełniony tylko wówczas, gdy skarżący wskaże na występowanie w sprawie okoliczności o charakterze publicznoprawnym, a zatem określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Niezamieszczenie w skardze kasacyjnej wniosku wypełnionego wskazaną treścią oraz brak jego uzasadnienia stanowi istotną wadę, której nie można usunąć w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych, i w związku z tym podlega odrzuceniu *a limine* jako niedopuszczalna. Stanowisko takie prezentowane zarówno w doktrynie jak i orzecznictwie Sądu Najwyższego - w odniesieniu do istotnego elementu kasacji, jakim był wymóg przedstawienia okoliczności uzasadniających jej przyjęcie do rozpoznania – zachowało aktualność na gruncie przepisów dotyczących skargi kasacyjnej. Spełnienie obowiązku wynikającego z art. 398³ § 1 pkt 3 k.p.c. nie może polegać tylko na odwołaniu się do powołanych podstaw, na których oparta została skarga kasacyjna. Odwołanie się do podstaw kasacyjnych nie wypełnia obowiązku uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Byłoby to bowiem zbędnym powielaniem argumentów wskazanych w uzasadnieniu podstaw kasacyjnych, służących wykazaniu ich zasadności.

Skoro więc skarga nie spełnia wymagania określonego w art. 398³ § 1 pkt 3 k.p.c. należało orzec, jak w sentencji (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).